

REPUBLIKA E KOSOVËS - REPUBLIKA KOSOVO - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
USTAVNI SUD
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 18 nëntor 2022
Nr. Ref.:RK 2081/22

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

rastin nr. KI24/22

Parashtrues

Turkiye Is Bankasi A.S.-Dega Kosovë

**Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Gjykatës Supreme,
E.Rev.nr.36/2021, të 30 shtatorit 2021**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Gresa Caka-Nimani, kryetare
Bajram Ljatifi, zëvendëskryetar
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, gjyqtare
Safet Hoxha, gjyqtar
Radomir Laban, gjyqtar
Remzije Istrefi-Peci, gjyqtare dhe
Nexhmi Rexhepi, gjyqtar

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është dorëzuar nga Türkiye Is Bankasi A.S.-Dega Kosovë (në tekstin e mëtejme: parashtruesi i kërkesës), përfaqësuar nga Mentor Hajdaraj avokat nga Prishtina.

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi i kërkesës konteston kushtetutshmërinë e Aktgjykimit [E.Rev.nr.36/2021] të 30 shtatorit 2021 të Gjykatës Supreme (në tekstin e mëtejme: Gjykata Supreme) në ndërlidhje me Aktgjykimin [Ae.nr.23/20], të 10 shkurtit 2021, të Gjykatës së Apelit të Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata e Apelit) dhe Aktgjykimin [IV.EK.C.Nr.695/18], të 3 dhjetorit 2019, të Gjykatës Themelore në Prishtinë -Departamenti për Çështje Ekonomike (në tekstin e mëtejme: Gjykata Themelore).
3. Parashtruesi i kërkesës vendimin e kontestuar e ka pranuar më 21 tetor 2021.

Objekti i çështjes

4. Objekt i çështjes është vlerësimi i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit [E.Rev.nr.36/2021] të 30 shtatorit 2021 të Gjykatës Supreme përmes të cilit sipas pretendimeve të parashtruesit të kërkesës janë shkelur të drejtat e garantuara me nenet 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta) në ndërlidhje me nenin 6 (E drejta për një proces të rregullt) të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejme: KEDNJ).

Baza juridike

5. Kërkesa bazohet në paragrafët 1 dhe 7 të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] dhe paragrafin 4 të nenit 21 [Parimet e Përgjithshme] të Kushtetutës, nenet 22 [Procedimi i kërkesës] dhe 47 [Kërkesa individuale] të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejme: Ligji) dhe në rregullin 32 [Parashtrimi i kërkesave dhe i përgjigjeve] të Rregullores së punës së Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

6. Më 21 shkurt 2022, parashtruesi i kërkesës përmes postës elektronike e dorëzoi kërkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata).
7. Më 3 mars 2022, Kryetarja e Gjykatës përmes Vendimit nr. GJR. KI24/22 caktoi gjyqtarin Nexhmi Rexhepi gjyqtar raportues dhe Kolegjin shqyrtues të përbërë nga gjyqtarët: Gresa Caka-Nimani (kryesuese), Safet Hoxha dhe Radomir Laban (anëtarë).
8. Më 10 mars 2022, Gjykata njoftoi parashtruesin e kërkesës për regjistrimin e kërkesës me këshillë që të plotësojë formularin zyrtar të kërkesës. Të njëjtën ditë, një kopje e kërkesës iu dërgua Gjykatës Supreme dhe Gjykatës Themelore dhe kësaj të fundit iu kërkua që të dorëzojë dëshminë (fletëkthesën) që tregon datën kur parashtruesi i kërkesës e ka pranuar vendimin e kontestuar.
9. Më 25 mars 2022, Gjykata Themelore dorëzoi dëshminë që tregon se parashtruesi i kërkesës e ka pranuar vendimin e kontestuar më 21 tetor 2021.
10. Më 27 tetor 2022, Kolegji shqyrtues e shqyrtoi raportin e gjyqtarit raportues dhe njëzëri i rekomandoi Gjykatës papranueshmërinë e kërkesës.

Përmbledhje e fakteve

11. Më 3 dhjetor 2019, Gjykata Themelore përmes Aktgjykimit [IV.EK.C.nr.695/18] vendosi: **(i) MIRATOHET** e bazuar kërkesëpadia e paditësit McCroft Tobacco Group Kosovo L.L.C. në Gjilan e paraqitur kundër parashtruesit të kërkesës ashtu që

SHPALLET NUL dispozita e nenit 7 të Marrëveshjes mbi Kredinë për biznes, nr. 0648INL40005, të datës 3 korrik 2014, e lidhur ndërmjet paditësit dhe parashtruesit të kërkesës, që në emër të kthimit të parakohshëm të kredisë; **(ii) DETYROHET** parashtruesi i kërkesës që paditësit McCroft Tobacco Group Kosovo L.L.C., t'ia kthejë shumën e mjeteve financiare prej 89.275.53 euro të inkasuara në emër të kthimit të përkohshëm të kredisë me nr. 0648INL40005 të datës 28 korrik 2014, me kamatë ligjore prej 8%, duke filluar nga data 31.12.2018, të gjitha brenda afatit prej 7 ditësh nga dita e plotfuqishmërisë së këtij aktgjykimi; **(iii) DETYROHET** parashtruesi i kërkesës që paditësit t'ia kompensojë shpenzimet e procedurës kontestimore në shumën prej 1099 euro, në afat prej 7 ditësh nga dita e plotfuqishmërisë së këtij aktgjykimi.

12. Gjykata Themelore konstatoi se: **(i)** palët ndërgjyqëse kanë qenë në marrëdhënie kontraktuese në bazë të marrëveshjeve për kredinë në bazë të të cilave banka ia ka akorduar kredinë paditësit në shumë prej 2.500.000.00 euro, me normë të interesit vjetor prej 8% në vit; **(ii)** me nenin 7 të kontratës mbi kredinë është përcaktuar që në rast se kredia aktive shlyhet para kohe, kredimarrësi do të paguajë për pagim më të hershëm të kredisë për 360 ditë x 2% në para të gatshme, çka paditësi e ka paguar në shumën prej 93.494.00 euro; **(iii)** pasi që parashtruesi i kërkesës kishte likuiditet të mjaftueshëm financiar, e njofton palën e paditur për kthimin e kredisë ashtu që kjo e fundit ia mundëson mbylljen e kredisë mirëpo duke detyruar që të paguajë 89,585,53 euro të interesit të mbetur të kredisë aktive, gjegjësit komisionit/tarifës; **(iv)** pala e paditur ka theksuar se komisioni prej 89,585,53 euro është paguar në pajtim me nenin 7 të marrëveshjes për kredinë, çka parashtruesi i kërkesës kishte kërkuar që të anulohet; **(v)** eksperti financiar ka konstatuar se me kthimin e kredisë para kohe, pala e paditur ia ka llogaritur parashtruesit të kërkesës edhe shumën prej 89,585,53 euro në emër të komisionit (tarifës) që i bie se është aplikuar si kamatë ndëshkuese; **(vi)** me nenin 17 të LMD-së është përcaktuar se pjesëmarrësit në marrëdhënie detyrimore t'i përmbushin detyrimet e tyre siç janë marrë vesh dhe janë përgjegjës për përmbushjen e tyre; **(vii)** me nenin 1065 të LMD-së banka detyrohet që shfrytëzuesit të kredisë t'i vë në dispozicion shumën e kontraktuar të mjeteve në të holla, ndërsa shfrytëzuesi i kredisë detyrohet që bankës kamatën e kontraktuar dhe shumën e marrë të të hollave t'ia kthejë në kohën dhe mënyrën e përcaktuar me kontratë; **(viii)** me marrëveshjen për kredinë në nenin 7 është përcaktuar që në rast se kredia është shlyer para kohe, huamarrësi do të ngarkohet me pagesë të komisionit (tarifës), të interesit të rregullt të kredisë aktive; **(ix)** me nenin 253.3 të LMD-së ndalohet kontraktimi i dënimit kontraktues për detyrimet në të holla, e që në rastin konkret është kontraktuar me nenin 7 të marrëveshjes kontraktuese; **(x)** nenin 1068.1 të LMD-së thekson shfrytëzuesi i kredisë mund të heqë dorë nga kontrata para se të fillojë kontrata për kredinë; **(xi)** nenin 1068.2 thekson se shfrytëzuesi i kredisë mund ta kthejë kredinë edhe para afatit të caktuar për kthimin e saj, por ka për detyrë që për këtë gjë ta njoftojë përpara bankën; **(xii)** neni 1068.3 i LMD-së, thekson se në të dyja rastet shfrytëzuesi i kredisë ka për detyrë të kompensojë dëmin në qoftë se ka pësuar kredidhënësi; **(xiii)** neni 1068.4 thekson se me kthimin e kredisë para afatit të caktuar, banka nuk mund ta kalkulojë kamatën për kohën prej kthimit të kredisë, deri në ditën kur sipas kontratës është dashur të kthehet; **(xiv)** në rastin konkret nuk është shkelur dispozita e nenit 1068.3 të LMD-së, pasi që kthimi i parakohshëm i kredisë nuk i ka shkaktuar kurrfarë dëmi bankës dhe assesi nuk mund të jetë fitim i humbur siç pretendon pala e paditur; **(xv)** kjo dispozitë ligjore (neni 1068.4 LMD) është e natyrës imperative dhe nuk mund të ndryshohet as me marrëveshjen e palëve; **(xvi)** prandaj, neni 7 i marrëveshjes për kredinë është në kundërshtim me këtë dispozitë ligjore (neni 1068.4 LMD) dhe si i tillë është nul dhe nuk prodhon efekte juridike.
13. Parashtruesi i kërkesës paraqiti ankesë në Gjykatën e Apelit duke pretenduar shkelje të dispozitave të procedurës kontestimore, vërtetim të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike dhe zbatim të gabuar të së drejtës materiale, me propozim që ankesa të aprovohet

e bazuar dhe të ndryshohet aktgjykimi ankimor ashtu që të refuzohet kërkesëpadia e parashtruesit të kërkesës apo çështja të kthehet në rigjykim në gjykatën e shkallës së parë.

14. Më 10 shkurt 2021, Gjykata e Apelit përmes Aktgjykimit [Ae.nr.23/20] vendosi: **(i) REFUZOHET** e pa themeltë ankesa e parashtruesit të kërkesës dhe **(ii) VËRTETOHET** Aktgjykimi i Gjykatës Themelore IV.EK.C.nr.695/18 i 03.12.2019.
15. Gjykata e Apelit konstatoi: **(i)** përfundimi dhe qëndrimi juridik i gjykatës së shkallës së parë është i drejtë dhe i ligjshëm, nuk është përfshirë me shkelje thelbësore të dispozitave të procedurë kontestimore dhe e drejta materiale është zbatuar në mënyrë të drejtë; **(ii)** nuk qëndron pretendimi i parashtruesit të kërkesës se padia është ngritur pas afatit të paraparë me nenin 102 të LMD-së, për arsye se me nenin 96 të LMD-së është paraparë se e drejta e paraqitjes së kërkesës së nulitetit nuk shuhet kurse në rastin konkret kemi të bëjmë me dispozitë kontraktuale e cila është në kundërshtim me ligjin material dhe si e tillë është nul; **(iii)** me ekspertizën e ekspertit financiar është vërtetuar bindshëm se parashtruesi i kërkesës ka përfituar nga pala paditëse në emër të komisionit (tarifës) parapagues shumë prej 89,585,53 euro, kurse parashtruesi i kërkesës me asnjë provë materiale nuk e ka argumentuar të kundërtën e konstatimit të ekspertit financiar dhe të gjykatës së shkallës së parë mbi bazën e provave të administruara; **(iv)** është fakt se me vullnetin e tyre palët mund të rregullojnë marrëdhëniet e tyre detyimore, por këto marrëdhënie nuk mund t'i rregullojnë në kundërshtim me parimet e përcaktuara me normat juridiko-detyimore, prandaj neni 7 i marrëveshjes mbi kredinë është në kundërshtim me nenin 1068.4 të LMD-së; **(v)** konform nenit 89 të LMD-së, dispozita e nenit 7 është nule; **(vi)** me dispozitën e nenit 194.1 të LMD-së, ligjvënësi ka paraparë që secili person që pasurohet pa bazë ligjore në dëm të tjetrit, është i detyruar ta kthejë atë që ka marrë nga tjetri, ose ndryshe të kompensojë vlerën e fitimit të arritur; **(vii)** në kuptim të këtyre dispozitave rezulton se gjykata e shkallës së parë me të drejtë e ka gjetur si të themeltë bazueshmërinë e kërkesëpadisë.
16. Parashtruesi i kërkesës paraqiti revizion në Gjykatën Supreme duke pretenduar zbatim të gabuar të së drejtës materiale me propozim që të ndryshohen të dy aktgjykimet e gjykatave të instancës më të ulët ashtu që kërkesëpadia e parashtruesit të kërkesës të refuzohet e pabazuar ose të aprovohet revizionin dhe të ndryshohet pika II e aktgjykimit të shkallës së parë duke e obliguar të paditurën që parashtruesit të kërkesës t'i paguajë vetëm 25,795.50 euro, në emër të parapagimit të kredisë, ose që të prishen aktgjykimet e gjykatave të instancës më të ulët ashtu që lënda të kthehet në rigjykim.
17. Pala paditëse në përgjigje në revizion kishte kundërshtuar pretendimet e parashtruesit të kërkesës dhe ka kërkuar që revizionin të refuzohet i pathemeltë sepse nuk qëndrojnë shkaqet për të cilat parashtruesi i kërkesës i ka goditur dy aktgjykimet e instancës më të ulët.
18. Më 30 shtator 2021, Gjykata Supreme përmes Aktgjykimit [E.Rev.nr.36/2021] e refuzoi të pabazuar revizionin e parashtruesit të kërkesës të paraqitur kundër Aktgjykimit të Gjykatës së Apelit [Ae.nr.23/20] të 10.02.2021.
19. Gjykata Supreme konstatoi: **(i)** pranohet i bazuar qëndrimi juridik i gjykatës së shkallës së dytë ngase aktgjykimet e dy instancave më të ulëta nuk janë përfshirë me shkelje të dispozitave të procedurës kontestimore e as me zbatim të gabuar të së drejtës materiale; **(ii)** bazuar në nenin 91 të LMD-së, nuliteti i nenit 7 të kontratës nuk mund të ketë për pasojë edhe nulitetin e vet kontratës, nëse ajo mund të qëndrojë pa dispozitën nul, prandaj gjykatat e instancës më të ulët kanë zbatuar drejtë të drejtën materiale; **(iii)** gjykatat e instancës më të ulët bazuar në nenin 194 të LMD-së me të drejtë kanë konstatuar se themelësia e kërkesëpadisë së paditësit sepse secili person që pasurohet

pa bazë ligjore në dëm të tjetrit, është i detyruar ta kthejë atë që ka marrë nga tjetri, ose ndryshe ta kompensojë vlerën e fitimit të arritur; (iv) pretendimin e parashtruesit të kërkesës lidhur me vullnetin e lirë të palëve kontraktuale, Gjykata Supreme theksoi se e refuzon të pabazuar për të njëjtat shkaqe dhe arsye të dhëna nga gjykatat e instancës më të ulët; (v) sipas nenit 214.2 të LPK-së, revizioni nuk mund të paraqitet për shkak të konstatimit të gabuar ose jo të plotë të gjendjes faktike.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

20. Parashtruesi i kërkesës pretendon shkelje të nenit 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës në ndërlidhje me nenin 6 (E drejta për një proces të rregullt) të KEDNJ-së.
21. Parashtruesi i kërkesës pretendon: *“[...] se përmes Aktgjykimeve të Kontestuara, Gjykata Supreme, Gjykata e Apelit dhe Gjykata Themelore në Prishtinë, kanë shkelur të drejtën në gjykim të drejtë dhe të paanshëm të parashtruesit të kërkesës të garantuar me nenin 31 të Kushtetutës së Kosovës dhe nenin 6 të KEDNJ-së. Vendimet e kontestuara nuk plotësojnë kriteret kushtetuese dhe ligjore të vendimit të arsyetuar gjyqësor dhe nuk e bind parashtruesin e kërkesës dhe as një vëzhgues objektiv se çështja është gjykuar në tërësinë e saj. Me tutje, vendimet e kontestuara nuk përmbajnë arsye të mjaftueshme për të bërë vendimet e tilla të pranueshme për të gjitha palët e përfshira në rast”.*
22. Parashtruesi i kërkesës pretendon po ashtu se: *“E drejta në gjykim të drejtë dhe të paanshëm e garantuar me nenin 31 të Kushtetutës dhe e drejta për një proces të rregullt e garantuar me nenin 6 të KEDNJ-së përfshin edhe të drejtën për një vendim të arsyetuar gjyqësor si pjesë të një gjykimi të drejtë. Sipas praktikës gjyqësore të GJEDNJ-së, garancitë e përfshira në nenin 6.1., të KEDNJ-së përfshin obligimin për gjykatat që të ofrojnë arsye të mjaftueshme për vendime të tyre dhe se arsyetimi i vendimeve duhet të jetë i atillë që t'i mundësojë palëve të përdorin në mënyrë efektive të drejtat për mjete juridike”.*
23. Parashtruesi i kërkesës pretendon se gjykatat e rregullta është dashur të japin përgjigje të qarta dhe specifike në pretendimet dhe argumentet thelbësore. Në këtë drejtim, parashtruesi i kërkesës thekson se: *“Në rastin konkret, Gjykata Supreme, Gjykata e Apelit dhe Gjykata Themelore në Prishtinë, përmes Aktgjykimeve të Kontestuara nuk kanë respektuar të drejtën e parashtruesit të kërkesës për një vendim të arsyetuar mirë për shkak se të njëjtat nuk kanë marrë parasysh dhe nuk kanë ofruar arsye në lidhje me një pretendim dhe argument thelbësor të parashtruesit të kërkesës, respektivisht pretendimin për tejkalimin e kërkesëpadisë të ngritur me rastin e ankesës në Gjykatën e Apelit, kundër Aktgjykimit të Gjykatës Themelore në Prishtinë dhe me rastin e ushtrimit të mjetit juridik të Revizionit në Gjykatën Supreme të Kosovës, kundër Aktgjykimit të Gjykatës së Apelit në Prishtinë”.*
24. Parashtruesi i kërkesës pretendon se gjykatat e rregullta kanë tejkaluar kërkesëpadinë e paditësit ashtu që i njëjti kishte kërkuar anulimin e nenit 7 të marrëveshjes për kredi, kurse gjykatat e rregullta kishin detyruar parashtruesin e kërkesës që t'ia kthejë shumën prej 89,275.53 euro.
25. Parashtruesi i kërkesës pretendon se në procedurën sipas revizionit kundër Aktgjykimit të Gjykatës së Apelit, Gjykata Supreme nuk trajtoi fare dhe nuk ofroi asnjë arsyetim për pretendimin për tejkalim të kërkesëpadisë. Në këtë drejtim, parashtruesi i kërkesës shton se: *“Aktgjykimi i Gjykatës Supreme të Kosovës dhe as Aktgjykimi i Gjykatës së Apelit nuk janë arsyetuar në përputhje me parimet e identifikuar me sipër, duke mos ofruar përgjigje specifike dhe të qarta në pretendimet dhe argumentet thelbësore të*

parashtruesit të kërkesës, si dhe në pretendimet dhe argumentet që janë vendimtare për rezultatin e tërësishëm të procedurës”.

26. Në fund, parashtruesi i kërkesës kërkon nga Gjykata që të konstatojë: (i) kërkesa të shpallet e pranueshme; (ii) janë shkelur neni 31 i Kushtetutës në ndërlidhje me nenin 6 (1) të KEDNJ-së; (iii) të shpallet i pavlefshëm Aktgjykimi E.Rev.nr.36/2021 i Gjykatës Supreme i 30 shtatorit 2021; Aktgjykimi Ae.nr.23/20 i Gjykatës së Apelit i 10 shkurtit 2021; Aktgjykimi IV.EK.C.nr.695/18, i Gjykatës Themelore, i 3 dhjetorit 2019; (iv) të kthejë për rishqyrtim Aktgjykimin IV.EK.C.nr.695/18, të Gjykatës Themelore, të 3 dhjetorit 2019.

Dispozita relevante kushtetuese dhe Ligjore

Kushtetuta e Republikës së Kosovës

Neni 31

[E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm]

*“1. Çdokujt i garantohet mbrojtje e barabartë e të drejtave në procedurë para gjykatave, organeve të tjera shtetërore dhe bartësve të kompetencave publike.
2. Çdokush gëzon të drejtën për shqyrtim publik të drejtë dhe të paanshëm lidhur me vendimet për të drejtat dhe obligimet ose për cilëndo akuzë penale që ngrihet kundër saj/tij brenda një afati të arsyeshëm, nga një gjykatë e pavarur dhe e paanshme, e themeluar me ligj.”*

Neni 53 [Interpretimi i Dispozitave për të Drejtat e Njeriut]

“Të drejtat njeriut dhe liritë themelore të garantuara me këtë Kushtetutë, interpretohen në harmoni me vendimet gjyqësore të Gjykatës Evropiane për të Drejtat e Njeriut.”

Konventa Evropiane për të Drejtat e Njeriut

Neni 6

(E drejta për një proces të rregullt)

“1.Çdo person ka të drejtë që çështja e tij të dëgjohet drejtësisht, publikisht dhe brenda një afati të arsyeshëm nga një gjykatë e pavarur dhe e paanshme, e krijuar me ligj, e cila do të vendosë si për mosmarrëveshjet në lidhje me të drejtat dhe detyrimet e tij të natyrës civile, ashtu edhe për bazueshmërinë e çdo akuze penale në ngarkim të tij. Vendimi duhet të jepet publikisht, por prania në sallën e gjykatës mund t'i ndalohej shtypit dhe publikut gjatë tërë procesit ose gjatë një pjese të tij, në interes të moralit, të rendit publik ose sigurisë kombëtare në një shoqëri demokratike, kur kjo kërkohej nga interesat e të miturve ose mbrojtja e jetës private të palëve në proces ose në shkallën që çmohet tepër e nevojshme nga gjykata, kur në rrethana të veçanta publiciteti do të dëmtojte interesat e drejtësisë.”
[...]

LIGJI NR. 04/L-077 PËR MARRËDHËNIET E DETYRIMEVE

Neni 89

[Nuliteti]

1. Kontrata që është në kundërshtim me rendin publik, dispozitat urdhëruese, ose moralin e shoqërisë është nule, në qoftë se qëllimi i rregullës së cenuar nuk udhëzon në ndonjë sanksion tjetër apo në qoftë se ligji në rastin e caktuar nuk parashikon diç tjetër.

2. Në qoftë se lidhja e kontratës së caktuar është e ndaluar vetëm për njërën palë, kontrata do të jetë e vlefshme, në qoftë se në ligj nuk është parashikuar ndryshe për rastin e caktuar, ndërsa pala që e ka cenuar ndalesën ligjore do të pësojë pasoja përkatëse.

Neni 91 **[Nuliteti i pjesshëm]**

1. Nuliteti i ndonjë dispozite të kontratës nuk mund të ketë si pasojë nulitetin edhe të vetë kontratës, në qoftë se ajo mund të qëndrojë pa dispozitën nule, dhe në qoftë se ajo nuk ka qenë kusht apo motiv vendimtar për lidhjen e saj.

2. Megjithatë, kontrata do të jetë e vlefshme edhe atëherë kur dispozita nule ka qenë kusht ose motiv vendimtar i kontratës në rastin kur nuliteti është konstatuar pikërisht që kontrata të lirohej prej kësaj dispozite dhe të vlejë pa të.

Neni 96 **[Kërkimi i pakufizuar i nulitetit]**

E drejta e paraqitjes së kërkesës të nulitetit nuk shuhet.

Neni 102 **[Shuarja e së drejtës së anulimit]**

1. E drejta për të kërkuar anulimin të një kontrate të rrëzueshme shuhet me skadimin e afatit prej një (1) viti nga dita kur të jetë ditur shkaku i rrëzueshmërisë, përkatësisht prej pushimit të dhunës.

2. Kjo e drejtë në çdo rast shuhet me skadimin e afatit prej tri (3) vitesh nga dita e lidhjes së kontratës.

Neni 194 **[Rregullat e përgjithshme]**

1. Secili person që pasurohet pa bazë ligjore në dëm të një tjetrit, është i detyruar të kthejë atë që ka marrë nga tjetri, ose ndryshe të kompensojë vlerën e fitimit të arritur.

2. Fjala pasurim po ashtu përfshinë përvetësimin e fitimit përmes shërbimeve.

3. Detyrimi për kthim ose kompensim po ashtu lind edhe nëse një person pranon diçka në lidhje me një bazë që nuk është realizuar ose më pas zhduket.

Neni 253 **[Rregullat e përgjithshme]**

1. Kreditori dhe debitori mund të kontraktojnë që debitori t'i paguajë kreditorit një shumë të caktuar të hollash ose t'i sjellë ndonjë përfitim tjetër material në

*qoftë se nuk e përmbushë detyrimin e tij ose vonohet me përmbushjen e tij.
(dënimi kontraktues).*

2. Në qoftë se nuk rrjedh diçka tjetër nga kontrata, konsiderohet se dënimi është kontraktuar për rastin kur debitori vonohet me përmbushjen e detyrimit.

3. Dënimi kontraktues nuk mund të kontraktohet për detyrime në të holla.

Vlerësimi i pranueshmërisë së kërkesës

27. Gjykata së pari shqyrton nëse parashtruesi i kërkesës i ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë, të përcaktuara me Kushtetutë, të parashikuara me Ligj dhe të specifikuara më tej me Rregullore të punës.

28. Gjykata i referohet paragrafëve 1 dhe 7 të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, që përcaktojnë:

*“1. Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngritura para gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar.
[...]*

7. Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj.”

29. Gjykata gjithashtu i referohet paragrafit 4, të nenit 21 [Parimet e Përgjithshme] të Kushtetutës, i cili përcakton: *“Të drejtat dhe liritë themelore të parashikuara në Kushtetutë, vlejnë edhe për personat juridikë, për aq sa janë të zbatueshme”.*

30. Gjykata gjithashtu shqyrton nëse parashtruesi i kërkesës i ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë, siç përcaktohen me Ligj. Në lidhje me këtë, Gjykata i referohet nenit 47 [Kërkesa individuale] 48 [Saktësimi i kërkesës] dhe 49 [Afatet] të Ligjit, që parashikojnë:

Neni 47 [Kërkesa individuale]

“Çdo individ ka të drejtë të kërkojë nga Gjykata Kushtetuese mbrojtje juridike në rast se pretendon se të drejtat dhe liritë e tij individuale të garantuara me Kushtetutë janë shkelur nga ndonjë autoritet publik.

“Individi mund ta ngritë kërkesën në fjalë vetëm pasi që të ketë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj.”

Neni 48 [Saktësimi i kërkesës]

“Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestoj.”

Neni 49 [Afatet]

“Kërkesa parashtrohet brenda afatit prej katër (4) muajsh. Afati fillon të ecë nga dita kur parashtruesit i është dorëzuar vendimi gjyqësor...”

31. Në vlerësimin e përmbushjes së kriterëve të pranueshmërisë siç janë cekur më lart, Gjykata vëren se parashtuesi i kërkesës ka specifikuar se e konteston një akt të një autoriteti publik, përkatësisht Aktgjykimin [E.Rev.nr.36/2021] të Gjykatës Supreme të 30 shtator 2021, pas shterimit të të gjitha mjeteve juridike të përcaktuara me ligj. Parashtuesi i kërkesës gjithashtu i ka qartësuar të drejtat dhe liritë që ai pretendon se janë shkelur, në pajtim me kërkesat e nenit 48 të Ligjit dhe e ka dorëzuar kërkesën në pajtim me afatin e përcaktuar në nenin 49 të Ligjit.
32. Në këtë drejtim, Gjykata vëren se parashtuesi i kërkesës, në cilësinë e personit juridik ka të drejtë të paraqes ankesë kushtetuese, duke u thirrur në shkelje të pretenduara të të drejtave dhe lirive themelore të tij, që vlejnë për individët dhe personat juridikë (shih rastin e Gjykatës KI41/09, parashtues *Universiteti AAB-RIINVEST L.L.C.*, Aktvendim për papranueshmëri i 3 shkurtit 2010, paragrafi 14).
33. Përveç kësaj, Gjykata shqyrton nëse parashtuesi i kërkesës i ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë të parapara në rregullin 39 [Kriteret e pranueshmërisë] të Rregullores së punës. Rregulli 39 (2) i Rregullores së punës përcakton kriteret në bazë të së cilave Gjykata mund të shqyrtojë kërkesën, duke përfshirë kriterin që kërkesa të mos jetë qartazi e pabazuar. Rregulli 39 (2) specifikon:

“Gjykata mund ta konsiderojë kërkesën të papranueshme, nëse kërkesa është qartazi e pabazuar, sepse parashtuesi nuk dëshmon dhe nuk mbështetë në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij.”
34. Gjykata rikujton që rregulli i lartcekur, bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së si dhe të Gjykatës, i mundëson kësaj të fundit, që të shpallë kërkesa të papranueshme për arsye që ndërlidhen me meritat e një rasti. Më saktësisht, bazuar në këtë rregull, Gjykata mund të shpallë një kërkesë të papranueshme në bazë të dhe pas vlerësimit të meritave të saj, përkatësisht nëse e njëjta vlerëson se përmbajta e kërkesës është qartazi e pabazuar në baza kushtetuese, siç përcaktohet në paragrafin (2) të rregullit 39 të Rregullores së punës (shih rastin KIO4/21, parashtuese *Nexhmije Makolli*, Aktvendim për papranueshmëri i 12 majit 2021, paragrafi 26; shih gjithashtu rastin KI175/20, parashtuese *Agjencia Kosovare e Privatizimit*, Aktvendim për papranueshmëri i 27 prillit 2021, paragrafi 37).
35. Bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së por edhe të Gjykatës, një kërkesë mund të shpallet e papranueshme si “qartazi e pabazuar” në tërësinë e saj ose vetëm përkitazi me ndonjë pretendim specifik që një kërkesë mund të ngërthejë. Në këtë drejtim, është më e saktë t’iu referohet të njëjtave si “pretendime qartazi të pabazuara”. Këto të fundit, bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, mund të kategorizohen në katër grupe të veçanta: (i) pretendime që kategorizohen si pretendime “të shkallës së katërt”; (ii) pretendime që kategorizohen me një “mungesë të dukshme ose evidente të shkeljes”; (iii) pretendime “të pambështetura apo të paarsyetuara”; dhe në fund, (iv) pretendime “konfuze dhe të paqarta” (shih më saktësisht për konceptin e papranueshmërisë mbi bazën e një kërkesë të vlerësuar si “qartazi të pabazuar”, dhe specifikat e katër kategorive të lartcekura të pretendimeve të kualifikuara si “qartazi të pabazuara”, Udhëzuesin Praktik të GJEDNJ-së për Kriteret e Pranueshmërisë të 31 gushtit 2019; Pjesa III. Papranueshmëria bazuar në merita; A. Kërkesat qartazi të pabazuara, paragrafët 255 deri më 284; shih gjithashtu rastin KIO4/21, cituar më lart, paragrafi 27; si dhe rastin KI175/20, cituar më lart, paragrafi 38).
36. Në kontekst të vlerësimit të pranueshmërisë së kërkesës, përkatësisht, në vlerësimin nëse kërkesa është qartazi e pabazuar në baza kushtetuese, Gjykata, fillimisht do të rikujtojë esencën e rastit që ngërthen kjo kërkesë dhe pretendimet përkatëse të parashtuesit të kërkesës, në vlerësimin e të cilave, Gjykata do të aplikojë standardet e

praktikës gjyqësore të GJEDNJ-së, në harmoni me të cilën, në bazë të nenit 53 [Interpretimi i Dispozitave për të Drejtat e Njeriut] të Kushtetutës, ajo është e detyruar të interpretojë të drejtat dhe liritë themelore të garantuara me Kushtetutë (shih rastin KIO4/21, cituar më lart, paragrafi 28).

37. Gjykata vëren se esenca e këtij rasti ndërlidhet me padinë që pala paditëse kishte paraqitur kundër parashtruesit të kërkesës në Gjykatën Themelore ashtu që të detyrohet parashtruesi i kërkesës që paditësit t'ia kthejë shumën e mjeteve financiare prej 89.275.53 euro të inkasuara në emër të kthimit të parakohshëm të kredisë. Gjykata Themelore e miratoi kërkesëpadinë e palës paditëse kundër parashtruesit të kërkesës. Parashtruesi i kërkesës paraqiti ankesë në Gjykatën e Apelit duke pretenduar shkelje të dispozitave të procedurës kontestimore, vërtetim të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike dhe zbatim të gabuar të së drejtës materiale, me propozim që ankesa të aprovohet e bazuar dhe të ndryshohet aktgjykimi ankimor ashtu që të refuzohet kërkesëpadia e parashtruesit të kërkesës apo çështja të kthehet në rigjykim në gjykatën e shkallës së parë. Gjykata e Apelit e refuzoi të pa themeltë ankesën e parashtruesit të kërkesës dhe vërtetoi Aktgjykimin e Gjykatës Themelore. Parashtruesi i kërkesës paraqiti revizion në Gjykatën Supreme duke pretenduar zbatim të gabuar të së drejtës materiale me propozim që të ndryshohen të dy aktgjykimet e gjykatave të instancës më të ulët ashtu që kërkesëpadia e parashtruesit të kërkesës të refuzohet e pabazuar ose të aprovohet revizioni. Gjykata Supreme e refuzoi të pabazuar revizionin e parashtruesit të kërkesës të paraqitur kundër Aktgjykimin të Gjykatës së Apelit.
38. Gjykata rikujton që parashtruesi i kërkesës në thelb ka pretendime të karakterit të përgjithshëm të shkeljes së nenit 31 të Kushtetutës në ndërlidhje me nenin 6 të KEDNJ-së për shkelje të së drejtës për një vendim të arsyetuar. Parashtruesi i kërkesës pohon që gjykatat e rregullta të të tri instancave nuk kanë dhënë arsyetim të mjaftueshëm dhe të logjikshëm kur kanë gjykuar rastin e tij. Gjykata po ashtu vlerëson se parashtruesi i kërkesës në mënyrë paksa më konkrete pretendon se gjykatat e rregullta kanë tejkaluar kërkesëpadinë e paditësit ashtu që i njëjti kishte kërkuar anulimin e nenit 7 të marrëveshjes për kredi, kurse gjykatat e rregullta kishin detyruar parashtruesin e kërkesës që t'ia kthejë shumën prej 89,275.53 euro.
39. Në këtë drejtim, Gjykata vë në pah, konstatimet e Gjykatës së Apelit: **(i)** përfundimi dhe qëndrimi juridik i gjykatës së shkallës së parë është i drejtë dhe i ligjshëm, nuk është përfshirë me shkelje thelbësore të dispozitave të procedurë kontestimore dhe e drejta materiale është zbatuar në mënyrë të drejtë; **(ii)** nuk qëndron pretendimi i parashtruesit të kërkesës se padia është ngritur pas afatit të paraparë me nenin 102 të LMD-së, për arsye se me nenin 96 të LMD-së është paraparë se e drejta e paraqitjes së kërkesës së nulitetit nuk shuhet kurse në rastin konkret kemi të bëjmë me dispozitë kontraktuale e cila është në kundërshtim me ligjin material dhe si e tillë është nul; **(iii)** me ekspertizën e ekspertit financiar është vërtetuar bindshëm se parashtruesi i kërkesës ka përfituar nga pala paditëse në emër të komisionit (tarifës) parapagues shumën prej 89,585,53 euro, kurse parashtruesi i kërkesës me asnjë provë materiale nuk e ka argumentuar të kundërtën e konstatimit të ekspertit financiar dhe të gjykatës së shkallës së parë mbi bazën e provave të administruara; **(iv)** është fakt se me vullnetin e tyre palët mund të rregullojnë marrëdhëniet e tyre detyrimore, por këto marrëdhënie nuk mund t'i rregullojnë në kundërshtim me parimet e përcaktuara me normat juridiko detyrimore, prandaj neni 7 i marrëveshjes mbi kredinë është në kundërshtim me nenin 1068.4 të LMD-së; **(v)** konform nenit 89 të LMD-së, dispozita e nenit 7 është nul; **(vi)** me dispozitën e nenit 194.1 të LMD-së, ligjvënësi ka paraparë që secili person që pasurohet pa bazë ligjore në dëm të tjetrit, është i detyruar ta kthejë atë që ka marrë nga tjetri, ose ndryshe të kompensojë vlerën e fitimit të arritur; **(vii)** në kuptim të këtyre dispozitave rezulton se gjykata e shkallës së parë me të drejtë e ka gjetur si të thelmet të bazueshmërinë e kërkesëpadsë.

40. Gjykata e Apelit kishte arsyetuar: "Gjykata e Apelit nuk i ka pranuar pretendimet e ankuesit për gjendjen faktike të konstatuar në mënyrë të gabuar dhe jo të plotë nga ana e gjykatës së shkallës së parë sepse me provat materiale të administruara saktësisht me dispozitën kontraktuese të nenin 7.2 të Marrëveshjes mbi Kredinë, ndërgjyqësit kanë paraparë: Nëse kredi marrësi dëshiron të paguaj komplet shumën e kredisë, i njëjti do të paguaj komisionin për këtë pagim të mëhershëm/ mbylljen e kredisë x ditët e mbetura deri në fund të maturitetit të kredisë/360 x 2 % tek kredi dhënësi menjëherë në para të gatshme dhe në shumë totale sipas kërkesës së kredi dhënësit, ndërsa me ekspertizën e ekspertit financiar të punuar nga F.K., është vërtetuar bindshëm se e paditura ka arkëtuar nga paditësjja në emër të komisionit para pagues shumën prej 89,285.53 euro, ndërsa e paditura me asnjë provë materiale nuk e argumentoj të kundërtën e asaj që e ka konstatuar eksperti financiar si dhe atë që e ka vërtetuar gjykata e shkallës së parë mbi bazën e provave të administruara. Në këtë situatë juridike ligjvënësi ka paraparë në nenin 319.1 të LPK-së, si vijon: Secila nga palët ndërgjyqëse ka për detyrë të provojë faktet mbi të cilat i bazon kërkimet dhe pretendimet e veta, ndërsa neni 322.3 i po këtij ligji, gjithashtu ka paraparë: Pala e cila e konteston ekzistimin e ndonjë te drejte e bartë barrën e te provuarit të faktit që e ka penguar krijimin apo realizimin e saj, ose në bazë të të cilit ka pushuar së ekzistuari, po që se ligji nuk parasheh diçka tjetër. Kolegji i Gjykatës së Apelit i shqyrtoj edhe pretendimet tjera të paditurës, përkitazi me zbatimin e gabuar të së drejtës materiale nga ana e gjykatës së shkallës së parë, por të njëjtat i vlerësoj si të pabazuara, për arsye se pjesëmarrësit në raportet kontraktuale është fakt se me vullnetin e tyre i rregullojnë marrëdhëniet e tyre detyrimore, por këto marrëdhënie nuk mund të rregullojnë në kundërshtim me parimet e përcaktuara me normat juridiko-detyrimore, prandaj dispozita e nenit 7 të Marrëveshjes mbi Kredinë është në kundërshtim me nenin 1068 par. 4 të LMD-së, që shprehimisht parasheh: në rastin e kthimit të kredisë para afatit të caktuar, banka nuk mund ta kalkulojë kamatën për kohën prej ditës së kthimit të kredisë deri në ditën kur sipas kontratës është dashur të kthehet" dhe kjo dispozitë kontraktuale nuk prodhon efekt juridik dhe rrjedhimisht e paditura nuk ka mundur të aplikoj në rastin konkret, andaj konform nenit 89 të LMD-së, dispozita e nenit 7 është nule".
41. Gjykata po ashtu vë në pah konstatimet e Gjykatës Supreme: **(i)** pranohet i bazuar qëndrimi juridik i gjykatës së shkallës së dytë ngase aktgjykimet e dy instancave më të ulëta nuk janë përfshirë me shkelje të dispozitave të procedurës kontestimore e as me zbatim të gabuar të së drejtës materiale; **(ii)** bazuar në nenin 91 të LMD-së, nuliteti i nenit 7 të kontratës nuk mund të ketë për pasojë edhe nulitetin e vet kontratës, nëse ajo mund të qëndrojë pa dispozitën nul, prandaj gjykatat e instancës më të ulët kanë zbatuar drejtë të drejtën materiale; **(iii)** gjykatat e instancës më të ulët bazuar në nenin 194 të LMD-së me të drejtë kanë konstatuar se themelësia e kërkesëpadisë së paditësit sepse secili person që pasurohet pa bazë ligjore në dëm të tjetrit, është i detyruar ta kthejë atë që ka marrë nga tjetri, ose ndryshe ta kompensojë vlerën e fitimit të arritur; **(iv)** pretendimin e parashtruesit të kërkesës lidhur me vullnetin e lirë të palëve kontraktuale, Gjykata Supreme theksoi se e refuzon të pabazuar për të njëjtat shkaqe dhe arsye të dhëna nga gjykatat e instancës më të ulët; **(v)** sipas nenit 214.2 të LPK-së, revizioni nuk mund të paraqitet për shkak të konstatimit të gabuar ose jo të plotë të gjendjes faktike.
42. Gjykata Supreme arsyetoi: "Gjykata Supreme e Kosovës, vlerësoi pretendimet e të paditurës të paraqitura në revizion, se nga ana e gjykatës së shkallës së parë dhe të shkallës së dytë gabimisht është zbatuar e drejta materiale kur është vërtetuar nuliteti i dispozitës së kontratës që kontraktin dënimin për detyrim në të holla dhe obligimin e të paditurës të kompensoi këtë borxh. Këto pretendime të revizionit u refuzuan si të pabazuara, nga se të dy aktgjykimet e lartpërmendura kanë dhënë arsye të mjaftueshme dhe bindëse për të gjitha faktet relevante që lidhen përcaktimin sipas

nenit 91 të LMD-së, nuliteti i një dispozite kontraktuese, nuk mund të ketë pasojë edhe në nulitetin e vet kontratës, në qoftë se ajo mund të qëndroj pa dispozitën nule, andaj konform kësaj dispozite kjo gjykate vlerësoi se kontrata ndërmjet palëve kontraktuese pa këtë dispozitë ka mbetur në fuqi. Me dispozitën e nenit 194 par. 1 të LMD-së, ligjvënësi ka paraparë që secili person që pasurohet pa bazë ligjore në dëm të njeri tjetrit, është i detyruar të kthejë atë që ka marrë nga tjetri, ose ndryshe të kompensojë vlerën e fitimit të arritur. Andaj në kuptim të këtyre dispozitave rezulton se gjykata e shkallës së parë me të drejtë e ka gjetur si të themeltë bazueshmërinë e kërkesëpadisë. Në revizion përsëriten thëniet e parashtruara në ankesë përkitazi me vlerësimin e fakteve të cilat gjykatat e instancës më të ulët i kanë vlerësuar dhe për të gjitha këto kanë dhënë arsye në arsyetimin e aktgjykimeve të tyre, përkatësisht përsëriten thëniet sa i përket gjendjes faktike. Pretendimet e tilla kjo Gjykate i vlerëson si të pabazuara ngase sipas nenit 214.2 të Ligjit të Procedurës kontestimore, revizioni nuk mund të paraqitet për shkak të konstatimit të gabuar apo jo të plotë të gjendjes faktike për derisa revizioni në të vërtetë për këtë arsye i godet aktgjykimet e gjykatave të instancës më të ulët. Prandaj, në bazë të gjendjes së vërtetuar faktike në procedurën e shkallës së parë, gjykatat e instancës më të ulët drejtë kanë zbatuar edhe të drejtën materiale për çfarë arsye pretendimet në revizion paraqiten si të pabazuara”.

43. Nga sa më sipër, Gjykata vëren se Gjykata Supreme por edhe Gjykata e Apelit: **(i)** kanë dhënë një arsyetim gjithëpërfshirës të të gjitha çështjeve qendrore të çështjes së parashtruesit të kërkesës çka lë të kuptohet se parashtruesit të kërkesës i është mundësuar paraqitja e argumenteve kundrejt palës paditëse; **(ii)** Gjykata Supreme dhe Gjykata e Apelit kanë përcaktuar bazën ligjore duke dhënë shpjegime të mjaftueshme dhe logjike për shkaqet e nulitetit të nenit 7 të marrëveshjes për kredinë dhe kundërshtisë së kësaj të fundit me parimet e përcaktuara nga normat juridiko-detyrimore që ndalojnë pasurimin pa bazë ligjore në dëm të tjetrit.
44. Gjykata dhe GJEDNJ-ja në jurisprudencën e tyre kanë theksuar se neni 31 i Kushtetutës përkatësisht neni 6, paragrafi 1 i KEDNJ-së, obligon gjykatat të japin arsyet për vendimet e tyre, ato gjithashtu kanë konstatuar se kjo nuk mund të kuptohet si kërkesë për një përgjigje të hollësishme në çdo argument (shih rastet e Gjykatës nr. KI174/21 parashtrues *Bashkim Makiqi*, Aktvendim për papranueshmëri i 16 shkurtit 2022, paragrafi 57; dhe nr. KI97/16 parashtrues *IKK Classic*, Aktgjykim i 4 dhjetorit 2017, paragrafi 49; dhe, po ashtu, shih rastet e GJEDNJ-së *Van de Hurk kundër Holandës*, nr. 16034/90, Aktgjykim i 19 prillit 1994, paragrafi 61; *Higgins dhe të tjerët kundër Francës*, nr. 20124/92, Aktgjykimi i 19 shkurtit 1998, paragrafi 42).
45. Gjykata rithekson se vendimet e kontestuara të gjykatave të rregullta janë të arsyetuara dhe përmbajnë fakte të vërtetuara, dispozitat ligjore përkatëse dhe marrëdhënien logjike midis tyre (shih rastet e Gjykatës, nr. KI174/21 parashtrues *Bashkim Makiqi*, cituar më lart, paragrafi 58; dhe nr. KI72/12, parashtrues *Veton Berisha dhe Ilfete Haziri*, Aktgjykim i 17 dhjetorit 2012, paragrafi 61; dhe nr. KI135/14, *IKK Classic*, Aktgjykim i 9 shkurtit 2016, paragrafi 58).
46. Gjykata ka pohuar vazhdimisht se nuk është roli i kësaj Gjykate të rishikojë konkluzionet e gjykatave të rregullta në lidhje me gjendjen faktike dhe zbatimin e të drejtës materiale dhe se ajo nuk mund të vlerësojë vetë faktet të cilat e kanë bërë një gjykatë të rregullt të marrë një vendim e jo një tjetër. Në të kundërtën, Gjykata do të vepronte si gjykatë e “shkallës së katërt”, që do të rezultonte në shpërfilljen e kufijve të vendosur në juridiksionin e saj (shih, në këtë kontekst, rastin e GJEDNJ-së *García Ruiz kundër Spanjës*, nr. 30544/96, Aktgjykim i 21 janarit 1999, paragrafi 28 dhe referencat e përdorura aty; dhe shih, gjithashtu rastet e Gjykatës KI128/18 parashtrues *Limak Kosovo International Airport Sh.A. “Adem Jashari”*, Aktvendim për papranueshmëri i

27 majit 2019, paragrafi 56; dhe KI62/19 parashtgues Gani Gashi, Aktvendim për papranueshmëri i 13 nëntorit 2019, paragrafi 58).

47. Duke vlerësuar procedurat e zhvilluara në tërësi në gjykatat e rregullta, Gjykata konstaton se parashtguesi i kërkesës përfitoi nga procedura kontradiktore dhe se ai ishte në gjendje të paraqiste në faza të ndryshme të procedurës pretendimet dhe provat që ai i konsideronte të rëndësishme për rastin e tij; ai ka pasur mundësinë të hedhë poshtë në mënyrë efektive pretendimet dhe provat e paraqitura nga pala kundërshtarë; gjykatat e rregullta dëgjuan dhe shqyrtuan të gjitha pretendimet e tij, të cilat, shikuar objektivisht, ishin të rëndësishme për zgjidhjen e rastit; arsyet faktike dhe ligjore për vendimin e kontestuar janë dhënë në hollësi dhe procedurat, shikuar në tërësinë e tyre, ishin të drejta (shih, *mutatis mutandis*, rastin e GJEDNJ-së, Garcia Ruiz kundër Spanjës, cituar më lart, paragrafët 29 dhe 30; shih, gjithashtu, rastin e Gjykatës nr. KI22/19, parashtgues Sabit Ilazi, Aktvendim për papranueshmëri i 7 qershorit 2019, paragrafi 42).
48. Gjykata konkludon se pretendimi i parashtguesit të kërkesës për shkelje të së drejtës për gjykim të drejtë dhe të paanshëm të garantuar me nenin 31 të Kushtetutës në lidhje me dhe nenin 6.1 të KEDNJ-së, është qartazi i pabazuar në baza kushtetuese, siç specifikohet në rregullin 39 (2) të Rregullores së punës.

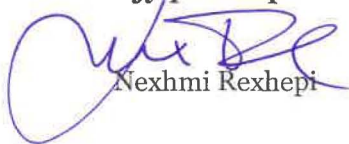
PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në pajtim me nenin 113.7 të Kushtetutës, nenet 20 dhe 47 të Ligjit dhe rregullin 59 (2) të Rregullores së punës, më 27 tetor 2022, njëzëri

VENDOS

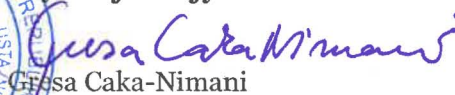
- I. TË DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë Aktvendim palëve;
- III. TË PUBLIKOJË këtë Aktvendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit;
- IV. Ky Aktvendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Nexhmi Rexhepi

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Gresa Caka-Nimani